# JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
# NIAL FENNELLY
## 17 päivänä joulukuuta 1998 *

## Johdanto

1. Tämä valitus koskee Euroopan parlamentin Madridin tiedotustoimiston yksikön päällikön nimittämisen riitauttamista. Vaikein kysymys on sen selvittäminen, voiko toimielin asettaa sellaisia sisäiseen kilpailuun hyväksymistä koskevia edellytyksiä, jotka eroavat alkuperäiseen avointa virkaa koskevaan ilmoitukseen sisältyneistä edellytyksistä.

## Oikeudelliset seikat ja tosiseikat

2. Valittajaa, joka on palkkaluokkaan A 5 palkkatasolle 2 kuuluva Euroopan parlamentin Madridin tiedotustoimiston virkamies, pyydettiin hoitamaan väliaikaisesti kyseisen tiedotustoimiston jaostopäällikön virkaa vuosina 1993 ja 1994/1995 kahden 11 kuukauden pituisen ajanjakson ajan.

3. Euroopan parlamentti julkaisi 10.1.1994 Madridin tiedotustoimiston jaostopäällikön avointa virkaa III/A/2743 koskevan ilmoituksen nro 7424 tämän viran täyttämiseksi toimielimen sisäisessä menettelyssä joko ylennyksen tai sisäisen siirron kautta. Vaaditut edellytykset olivat seuraavat:

"— tutkintotodistuksella todistetut yliopisto-opinnot taikka vastaavan tason takaava ammatillinen kokemus;

— vahvistettu kokemus suhdetoiminnasta ja journalismista;

— tiedotusvälineiden ja Espanjan hallitusjärjestelmän toiminnan perusteellinen tuntemus;

— Eurooppaa koskevien ongelmien erittäin hyvä tuntemus;

— yhden Euroopan yhteisöjen virallisen kielen perusteellinen taito ja yhden muun virallisen kielen erittäin hyvä taito. Toi-

* Alkuperäinen kieli: englanti.

minnallisista syistä edellytetään espanjan kielen perusteellista taitoa. Euroopan yhteisöjen muiden virallisten kielten osaaminen otetaan huomioon."

4. Kenelläkään virkaa hakeneista henkilöistä ei katsottu olevan asiaankuuluvaa kokemusta. Euroopan parlamentti julkaisi 9.3.1994 toimielimen sisäistä kilpailua koskevan ilmoituksen A/88 (jäljempänä kilpailuilmoitus A/88). Kilpailuun hyväksymistä koskevat edellytykset olivat seuraavat:

"A. Tutkintotodistukset ja ammatillinen kokemus

Hakijoiden on tullut suorittaa loppuun korkeakouluopinnot, joista on todistuksena tutkintotodistus, sekä heidän on tullut toimia vähintään viiden vuoden ajan keskeytyksettä yhteisöjen toimielinten virkamiehenä, väliaikaisena toimihenkilönä tai ylimääräisenä toimihenkilönä.

B. Kielitaito

Hakijoilla on oltava täydellinen espanjan kielen taito ja Euroopan unionin jonkin muun kielen erittäin hyvä taito."

5. Valittaja osallistui kilpailuun, ja valintalautakunta sijoitti hänet toiselle sijalle soveltuvien hakijoiden luetteloon. Tiedotuksesta vastaavan pääosaston pääjohtaja haastatteli luettelossa kolmella ensimmäisellä sijalla olevaa henkilöä: ottaen huomioon erityisesti kilpailun tulokset ja jokaisen hakijan kokemuksen tiedotustoiminnan ja hallinnon alalla, pääjohtaja ehdotti, että valittaja nimitetään virkaan III/A/2743. Pääsihteeri ehdotti 30.1.1995 päivätyssä kirjeessään nimittävälle viranomaiselle eli Euroopan parlamentin puhemiehelle, että virkaan nimitettäisiin toinen hakija (jäljempänä X), joka oli sijoitettu soveltuvien hakijoiden luetteloon ensimmäiseksi. Puhemies nimitti X:n virkaan 21.2.1995 tekemällään päätöksellä.

6. Valittajan 29.5.1995 tekemä valitus hylättiin 6.10.1995 päivätyllä kirjeellä, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi 12.6.1997 valittajan nostaman kumoamiskanteen, joka koski X:n nimittämisestä tehtyä päätöstä ja päätöstä olla nimittämättä valittajaa kyseiseen virkaan. [1]

**Valitusperusteiden arviointi**

7. Yhteisöjen tuomioistuimelle tekemässään valituksessa valittaja esittää kuusi valitusperustetta, joita tarkastelen samassa järjestyk-

1 — Asia T-237/95, Fernando Carbajo Ferrero, tuomio 12.6.1997 (Kok. H. 1997, s. II-429; jäljempänä valituksenalainen tuomio).

sessä kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tarkastellut vastaavia kanneperusteita.

8. Aluksi täsmennän yleisenä huomautuksena, että Euroopan parlamentti on esittänyt kaikkien valitusperusteiden osalta aivan liian laaja-alaisesti väitteen niiden tutkimatta jättämisestä sillä perusteella, että niissä ainoastaan toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt väitteet. On selvää, että tällainen väite ei voi missään tapauksessa olla hyväksyttävissä. Valituksessa täsmennetään jokaisen valitusperusteen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion ne kohdat, jotka valittaja riitauttaa ja esitetään perustelut valittajan menettelylle. Valittajan väitteet perustuvat tietenkin niihin väitteisiin, jotka oli ensin esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 artiklan 2 kohdan mukaan niitä ei voitaisi ottaa tutkittavaksi, ellei niitä olisi esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

*Ensimmäinen valitusperuste*

9. Tämän valitusperusteen, joka on esitetty melko sekavasti otsikon alla, joka koskee väitettä harkintavallan väärinkäytöstä, olennaisena sisältönä on väite siitä, että Euroopan parlamentti ei noudattanut avointa virkaa koskevaan ilmoitukseen nro 7424 sisältyneitä edellytyksiä laatiessaan kilpailuilmoituksen A/88; tämän seurauksena X, jolla ei ollut kilpailuun osallistumista koskevan määräajan päättymisajankohtana "vahvistettua koke musta suhdetoiminnasta ja journalismista", saattoi osallistua kilpailuun.

10. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vastaukset väitteeseen käyvät ilmi sen antaman tuomion 45—60 kohdasta. [2] Keskeiset kohdat voidaan esittää yhteenvedonomaisesti seuraavasti:

— Kilpailuilmoituksessa A/88 asetetut edellytykset voitiin pätevästi rajoittaa vain henkilöstösääntöjen 5 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin edellytyksiin, nimittäin korkeakoulututkintoa vastaavaan koulutukseen tai vastaavantasoiseen työkokemukseen. Siten kilpailuilmoituksessa oli selvästikin määritelty riittävän tarkasti viran hoitamiseksi vaadittavat edellytykset; valintalautakunta saattoi arvioida näiden edellytysten täyttymistä (tuomion 48 ja 49 kohta); [3]

— jos nimittävä viranomainen päättää laajentaa valintamahdollisuuksiaan siirtymällä palvelukseenottamismenettelyn yhdestä vaiheesta toiseen vaiheeseen henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan mukaista järjestystä noudattaen, sen on taattava, että myöhempiin vaiheisiin liittyvissä ilmoituk-

2 — Jäljempänä tekstissä sulkeissa olevat numerot tarkoittavat valituksenalaisen tuomion kohtia.

3 — Asia 44/71, Marcato v. komissio, tuomio 14.6.1972 (Kok. 1972, s. 427, 14 kohta); asia 225/87, Belardinelli ym. v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 12.7.1989 (Kok. 1989, s. 2353, 13 ja 14 kohta).

sissa asetetut edellytykset vastaavat avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asetettuja edellytyksiä (50 kohta); [4]

— esillä olevassa asiassa "hakijoita koskevassa arvioinnissa ei ollut tapahtunut merkittävää muutosta", koska valintalautakunta arvioi hakijoiden tiedot ja ammatillisen osaamisen kilpailun toisessa vaiheessa kokeiden avulla eikä ensimmäisessä vaiheessa, joka koski kilpailuun hyväksymistä koskevien edellytysten täyttymistä (51 kohta);

— kilpailuilmoitusta A/88 ei missään tapauksessa muutettu siten, että toimielimen henkilöstöön kuuluvan oikeutta hakea virkaa olisi loukattu, eikä ulkopuolisia hakijoita siten suosittu (52 kohta). Euroopan parlamentti katsoi, ettei asiassa Van der Stijl annetussa tuomiossa käytettyä päättelyä voitu soveltaa, koska sisäisten hakijoiden etuja ei oltu loukattu suhteessa ulkopuolisiin hakijoihin;

— valittaja ei ollut kiistänyt Euroopan parlamentin väitettä siitä, että parlamentin puhemiehistön 15.3.1989 tekemän päätöksen mukaisesti ainoat edellytykset, jotka voitiin asettaa sisäiseen kilpailuun hyväksymiselle, olivat virkavuosien määrä ja korkeakoulututkinto sekä tarvittaessa tietyn virallisen kielen taito (53 kohta);

— valittaja ei ollut osoittanut, että harkintavallan väärinkäytöstä olisi olemassa objektiivisia, relevantteja ja yhtäpitäviä todisteita siltä osin, että kilpailuilmoituksessa A/88 vahvistetut edellytykset olisi laadittu siten, että X saattoi osallistua kilpailuun (54 ja 55 kohta);

— sisäisen kilpailun järjestäminen oli valittajan kannalta edullista, koska hän ei voinut hakea virkaa ylennyksen kautta (56 kohta).

11. Valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen siteeraama oikeuskäytäntö ei ole asian kannalta merkityksellistä, koska hänen valituksensa koskee ainoastaan nimittämistä yhteen virkaan eikä useisiin virkoihin, kuten asiassa Marcato annetussa tuomiossa, [5] eikä varallaololuettelon laa-

4 — Asia T-140/94, Gutiérrez v. Euroopan parlamentti, tuomio 22.5.1996 (Kok. H. 1996, s. II-689, 43 kohta) ja yhdistetyt asiat 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86, 266/86, 222/87 ja 232/87, Van der Stijl ym. v. komissio, tuomio 28.2.1989 (Kok. 1989, s. 511).

5 — Mainittu edellä alaviitteessä 3.

timista, kuten asiassa Belardinelli annetussa tuomiossa. [6] Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli siten väärässä katsoessaan, että kilpailuilmoituksen oli ainoastaan sisällettävä henkilöstösääntöjen 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset. Lisäksi avointa virkaa koskevan ilmoituksen ja kilpailuilmoituksen A/88 välillä oli olennainen muutos: ensiksi mainitun sisältämät viran hoitamista koskevat edellytykset eivät enää sisältyneet myöhempään. Tämä muutos mahdollisti sen, että toimielimen muut virkamiehet, mukaan luettuna X, saattoivat osallistua kilpailuun, vaikka heitä ei muuten olisi hyväksytty kilpailuun. Tietojen ja ammatillisen osaamisen testaaminen myöhemmässä vaiheessa osana kilpailua on asian kannalta merkityksetöntä eikä tältä osin ole noudatettu henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 5 artiklan mukaista kaksivaiheista menettelyä. Se seikka, että tämä muutos ei hyödyttänyt ulkopuolisia hakijoita, ei ole asian kannalta merkityksellinen, koska eri vaiheissa ilmoitettujen edellytysten on vastattava toisiaan, vaikka valintamenettely olisikin pelkästään toimielimen sisäinen. Jos nimittävä viranomainen olisi katsonut, että avointa virkaa koskevan ilmoituksen edellytykset eivät enää vastanneet yksikön tarpeita, kyseinen ilmoitus olisi pitänyt peruuttaa ja aloittaa uusi palvelukseenottamismenettely eri perusteita noudattaen. [7]

12. Euroopan parlamentti katsoo, että tämä valitusperuste on perusteeton, koska henkilöstösäännöissä ei tehdä eroa palvelukseenottamismenettelyjen välillä eikä siinä edellytetä kilpailuilmoituksen laadinnan suhteen erilaista tarkkuusastetta täytettävien virkojen määrästä riippuen.

13. Tämän kysymyksen ratkaisu riippuu henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan tulkinnasta. Kyseisessä säännöksessä säädetään seuraavaa:

"Ennen toimielimessä olevan avoimen viran täyttämistä nimittävän viranomaisen on tutkittava:

a) voidaanko virka täyttää toimielimen sisäisellä ylennyksellä tai siirrolla, [8]

b) voidaanko järjestää toimielimen sisäinen kilpailu,

c) kolmen Euroopan yhteisön muiden toimielinten virkamiesten tekemät siirtohakemukset,

ja aloitettava tämän jälkeen joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. Kilpailumenettely vahvistetaan liitteessä III.

6 — Mainittu edellä alaviitteessä 3.

7 — Asia C-81/88, Müllers v. talous- ja sosiaalikomitea, tuomio 7.2.1990 (Kok. 1990, s. I-249).

8 — Suomenkielisen kieliversion kannalta merkityksetön alaviite.

Kilpailumenettely voidaan aloittaa myös varallaololuettelon laatimiseksi."

14. Asiassa Van Belle antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että 29 artikla "sisältyy palvelukseen ottamista koskevaan lukuun" ja "koskee eri mahdollisuuksia avoimen viran täyttämiseksi" ja että toimielimen on tarkasteltava 1 kohdassa säädettyä kolmea eri mahdollisuutta "etusijajärjestyksessä". [9]

15. Siten henkilöstösääntöjen yleisestä järjestelmästä seuraa, että toimielimen päättäessä täyttää avoimen viran ylennyksellä 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, 45 artiklan 1 kohtaa sovelletaan samanaikaisesti. [10] Asiassa Grassi vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että kun toimielin päättää nimittää virkamiehen virkaan ylennyksellä, sillä on laaja harkintavalta, erityisesti hakijoiden ansioiden vertailun suhteen, mutta tämän edellytyksenä "asiakirjojen huolellinen tarkastelu ja avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainittujen edellytysten tunnontarkka huomioon ottaminen". [11] Tätä harkintavaltaa on kuitenkin käytettävä "avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asetuissa rajoissa". Koska avointa virkaa koskevan ilmoituksen, josta on käytävä ilmi "virantäyttämistä koskevat erityisedellytykset", tarkoituksena on "selvittää asiasta kiinnostuneille mahdollisimman tarkasti ne edellytykset, jotka kyseisen viran hoitamiseksi vaaditaan, jotta he voivat arvioida, kannattaako heidän hakea virkaa", toimielin ei voi muuttaa näitä edellytyksiä jälkikäteen; jos toimielin arvioi, että alun perin määritellyt edellytykset olivat liian ankaria, toimielin voi peruuttaa alkuperäisen avointa virkaa koskevan ilmoituksen ja korvata sen toisella. [12]

16. Asiassa Van der Stijl [13] komissio oli päättänyt järjestää avoimen kilpailun sellaisen kilpailuilmoituksen perusteella, jossa määriteltiin virkaa koskevat edellytykset selvästi lievemmin kuin alkuperäisessä avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että vaikka tuomiosta Grassi ilmenevät periaatteet "koskivat sisäistä ylennysmenettelyä, niitä on sovellettava *sitäkin ankarammin*, kun kysymyksessä on avointa virkaa koskevan ilmoituksen ja kilpailuilmoituksen vastaavuus. Muu tulkinta tekisi tehottomaksi henkilöstösääntöjen 29 artiklan, jossa edellytetään, että toimielin arvioi ensiksi, voidaanko virka täyttää sisäisesti ennen avoimen kilpailun järjestämistä". [14]

9 — Asia 176/73, Van Belle v. neuvosto, tuomio 5.12.1974 (Kok. 1974, s. 1361, 4 ja 5 kohta). Itse asiassa 29 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen lopussa mainittu avoimen kilpailun järjestäminen on neljäs mahdollisuus.

10 — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin asiassa T-506/93, Moat v. komissio, 21.2.1995 antamassaan tuomiossa (Kok. H. 1995, s. II-147, 37 kohta).

11 — Asia 188/73, Grassi v. neuvosto, tuomio 30.10.1974 (Kok. 1974, s. 1099, 26 ja 38 kohta); ks. myös yhdistetyt asiat T-178/95 ja T-179/95, Picciolo ja Caló v. aluciden komitea, tuomio 18.3.1997 (Kok. H. 1997, s. II-155, 85 kohta).

12 — Em. asia Grassi, tuomion 38— 43 kohta; ks. myös em. asia Picciolo, tuomion 87 kohta.

13 — Edellä alaviitteessä 4 mainittu asia.

14 — Em. asia, tuomion 52 kohta, kursivointi tässä.

17. Koska Euroopan parlamentti ei saanut esillä olevassa asiassa virkaa täytettyä toimielimen sisäisesti joko ylennyksellä tai siirrolla, se saattoi siirtyä sisäisen kilpailun järjestämistä koskevaan vaiheeseen. On selvitettävä, saattoiko se vahvistaa kilpailulle edellytykset, jotka erosivat avointa virkaa koskevan ilmoituksen edellytyksistä ja jotka olivat lievempiä kuin ne.

18. Katson, että sekä henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan rakenteen ja sanamuodon että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella on selvää, että toimielin ei voi sisäistä kilpailua koskevassa ilmoituksessa muuttaa avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa jo määriteltyjä edellytyksiä. Henkilöstösääntöjen kyseisen artiklan tarkoituksena on antaa tiettyjä vaiheita noudattaen etusija sellaisille henkilöille, jotka jo työskentelevät kyseisen toimielimen palveluksessa (kaksi ensimmäistä vaihetta) tai jonkun toimielimen palveluksessa (kolmas vaihe). Tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, kun toimielin päättää täyttää avoimen viran; jokaisen viran täyttämistä koskevan seuraavan vaiheen on tapahduttava jo määriteltyyn virkaan viitaten. Avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asetetaan menettelyn perusedellytykset, erityisesti määrittelemällä "avoimen viran" luonne; muu myöhempi näitä edellytyksiä koskeva muutos muuttaa avoimen viran luonnetta ja siten vääristää koko menettelyä. Tällainen toiminta merkitsisi "pelisääntöjen muuttamista".

19. Jos toimielin lieventäisi alkuperäisiä edellytyksiä siirtyessään ensimmäisestä vaiheesta sisäisen kilpailun järjestämiseen, se sulkisi pois tällä tavalla ylennyksen tai siirron kyseisen toimielimen sellaisten virkamiesten osalta, jotka olisivat täyttäneet kilpailuilmoituksen vähemmän ankarat edellytykset. Tällaiset virkamiehet voivat tietenkin hakea virkaa sisäisen kilpailun vaiheessa, mutta tämä ei ole asian kannalta merkityksellistä; henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan tarkoituksena on antaa heille oikeus saada heidän hakemuksensa huomioon otetuiksi ennen kuin toimielin voi päättää järjestää sisäisen kilpailun. Lisäksi lieventämällä kilpailuilmoituksen edellytyksiä toimielin voi hyväksyä kilpailuun virkamiehiä, joilla ei ole sellaisia viran hoitamiseksi vaadittavia edellytyksiä, jotka toimielin itse on katsonut tarpeellisiksi yksikön edun kannalta.

20. Ongelmat, joihin henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan tällainen tulkinta johtaa, eivät pääty tähän. Esimerkiksi jos toimielin katsoisi, ettei ylennys tai siirto tai toimielimen sisäinen kilpailu "johda pätevimmän, kyvykkäimmän ja luotettavimman henkilön nimitykseen", mikä on kyseisen säännöksen perustarkoitus, [15] toimielin voi ottaa huomioon toimielinten välistä siirtoa koskevat hakemukset c alakohdan mukaisesti. Tällöin herää kuitenkin kysymys siitä, olisiko tämä päätös tehtävä alkuperäisessä avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa olevan virkaa koskevan

15 — Asia T-586/93, Kotzonis v. talous- ja sosiaalikomitea, tuomio 22.3.1995 (Kok. 1995, s. II-665, 93 kohta).

määritelmän valossa vai kilpailuilmoituksessa vahvistetun vähemmän ankaran määritelmän valossa. Jos edellytyksiä voitaisiin muuttaa eri vaiheiden välillä, nimittävä viranomainen voisi joko lieventää edellytyksiä entisestään tai vaihtoehtoisesti asettaa ankarampia edellytyksiä kuin alkuperäisen avointa virkaa koskevan ilmoituksen sisältämät; näistä vaihtoehdoista kumpikaan ei vaikuta henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan järjestelmän mukaiselta.

21. Katson, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinta esillä olevassa asiassa henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdasta muodostaa oikeudellisen virheen. Katson, ettei ole olemassa mitään perustetta, jonka vuoksi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Grassi antamassa tuomiossa soveltamaa kyseisen säännöksen tulkintaa ei voitaisi soveltaa yleisesti seuraavalla tavalla:

"kun nimittävä viranomainen täyttää viran, sen on avointa virkaa koskevaa ilmoitusta laatiessaan otettava huomioon virkaan valittavalta vaadittavat erityiset edellytykset; henkilöstösääntöjen mukaista ei ole se, että nimittävä viranomainen päättää kyseisistä edellytyksistä vasta avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemisen jälkeen". [16]

Lisään, että asiaan Grassi liittyvissä olosuhteissa ei ilmennyt kysymystä ulkopuolisten hakijoiden suosimisesta, koska nimittämismenettely oli täysin toimielimen sisäinen ja perustui henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a alakohtaan ja 45 artiklan 1 kohtaan. Tämä näkökanta vahvistetaan asiassa Van der Stijl annetussa tuomiossa; se seikka, että yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että asiassa Grassi annetussa tuomiossa ilmeneviä periaatteita oli "sovellettava sitäkin ankarammin", kun toimielin on päättänyt järjestää avoimen kilpailun, ei tarkoita, kuten Euroopan parlamentti on katsonut, etteivätkö nämä periaatteet soveltuisi silloinkin, kun toimielin järjestää sisäisen kilpailun. [17]

22. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tuomionsa 48 ja 49 kohdassa asioissa Marcato ja Belardinelli annettujen tuomioiden perusteella, että olisi ollut riittävää, että kilpailuilmoituksessa olisi määritelty hyväksymisedellytyksinä henkilöstösääntöjen 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset. En katso näiden tuomioiden olevan relevantteja esillä olevassa asiassa tämän kysymyksen osalta. Asiassa Marcato kysymyksessä olevat neljä avointa virkaa ilmoitettiin kilpailuilmoituksessa, joka julkaistiin samaan aikaan kuin avointa virkaa koskeva ilmoitus [18]; niiden mahdollinen toisiaan vastaamattomuus ei voinut tulla eikä tullut kysymykseen. Asiassa Belardinelli oli kysymys hyväksymisedellytyksistä sisäiseen kilpailuun, jonka tarkoituksena oli ura-alueen B virkamiesten varallaololuettelon laatiminen,

16 — Edellä alaviitteessä 11 mainittu asia, tuomion 39 kohta.

17 — Edellä alaviitteessä 11 mainittu asia, tuomion 52 kohta.

18 — Siten kantajan ensimmäisen väitteen todettiin koskevan "kilpailuilmoitusta KOM 484— 487/70". Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi kanteen siltä "osin kuin se koski kilpailuilmoitusta" (tuomion 16 kohta).

sen sijaan että kysymyksessä olisi ollut yksittäinen avoin virka; siten ei ollut tarpeen tai mahdollistakaan määritellä hyväksymisedellytyksiä suhteessa avointa virkaa koskevaan ilmoitukseen. Joka tapauksessa valittajan väite esillä olevassa asiassa ei koske sitä, että kilpailuilmoitus A/88 ei olisi ollut sinänsä riittävän täsmällinen, vaan että se erosi ilmoituksesta nro 7424.

23. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin näyttää katsovan, että kyseinen toimielin voi täydentää avointa virkaa koskevan ilmoituksen ja kilpailuilmoituksen välistä mahdollista eroavaisuutta soveltamalla avointa virkaa koskevan ilmoituksen mukaisia edellytyksiä kilpailuilmoituksen mukaisissa kokeissa (51 ja 52 kohta). Kuitenkin henkilöstösääntöjen liitteen III 5 artiklan mukaan kilpailun järjestävän toimielimen valintalautakunta "laatii luettelon hakijoista, jotka täyttävät kilpailuilmoituksessa vahvistetut edellytykset, ennen kuin se etenee varsinaisiin kokeisiin. Se vaihe, jolloin tiettyä arviointiperustetta sovelletaan, ja ankaruus, jolla sitä sovelletaan tässä vaiheessa, voi tuottaa erilaisia tuloksia. Ei ole merkityksetöntä, sovelletaanko tiettyä arviointiperustetta (ankarana) kilpailuun hyväksymistä koskevana edellytyksenä vai valintalautakunnan käyttämää (vähemmän ankarana) ohjeena kilpailun järjestämiselle. Esimerkkinä valittaja esittää, että Euroopan parlamentti katsoi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että jos se olisi pysyttänyt avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa määritellyt edellytykset kilpailuilmoituksessa hyväksymisedellytyksinä, X ei olisi voinut osallistua kilpailuun, koska hänellä ei ollut hakemusten jättämisajankohtana vaadittua toteen näytettyä kokemusta suhdetoiminnasta ja journalismista.

24. Tästä parlamentin väitteestä käy mielestäni ilmi sekä se, että kilpailuilmoituksessa todella lievennettiin avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa määriteltyjä hyväksymisedellytyksiä, että se, että tämän muutoksen tarkoituksena oli nimenomaisesti hyväksyä kilpailuun sellaisia hakijoita, jotka eivät täyttäneet näitä edellytyksiä.

25. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tuomionsa 56 kohdassa perustellusti, että sisäisen kilpailun järjestämisestä oli hyötyä valittajalle, joka ei täyttänyt edellytyksiä viran hakemiseksi ylennyksellä tai siirrolla. Kuitenkin on selvää, että tämä toteamus ei vastaa valittajan väitteeseen siitä, että hyväksyttiin sellainen hakija, jota ei olisi voitu hyväksyä avointa virkaa koskevan ilmoituksen perusteella järjestettävään kilpailuun. Tämänlaisen väitteen perusteltavuus on täysin hyväksytty oikeuskäytännössä. [19]

26. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nojautuu tuomionsa 53 kohdassa Euroopan

19 — Ks. esim. julkisasiamies Jacobsin esittämä ratkaisuehdotus edellä alaviitteessä 4 mainitussa asiassa Van der Stijl, ratkaisuehdotuksen 28 kohta.

parlamentin puhemiehistön 15.3.1989 tekemään päätökseen, jossa määritellään sallitut hyväksymisedellytykset kyseisen toimielimen sisäisiin kilpailuihin. Päätöksen sanamuodosta huolimatta katson, ettei toimielimen sisäinen päätös voi mennä henkilöstösääntöjen vaatimusten edelle.

27. Edellä esittämäni perusteella katson, että on hyväksyttävä valittajan väite siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei Euroopan parlamentti esillä olevan asian olosuhteissa rikkonut henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohtaa nimittäessään X:n.

28. Valittaja on pyrkinyt vetoamaan kilpailuilmoituksen säännönvastaisuuksiin merkkinä harkintavallan väärinkäytöstä, joka ilmenee tässä tapauksessa palvelukseenottomenettelyn käyttönä sellaisen etukäteen valitun hakijan nimittämiseksi, jolla ei ole kyseisen viran hoitamiseksi vaadittavia edellytyksiä. Yhteisöjen tuomioistuimen on mielestäni asiaa kyseenalaistamatta hyväksyttävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikkoja koskeva toteamus siitä, että valittaja ei ollut osoittanut, että olisi olemassa sellaisia objektiivisia, relevantteja ja yhtäpitäviä seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa, että nimitys suoritettiin tai kilpailu järjestettiin muiden syiden kuin niiden perusteella, jota varten nimittävälle viranomaiselle on annettu palvelukseenottoa koskeva toimivalta.

29. Kilpailuilmoituksen edellytysten laatimiseen liittyvällä säännönvastaisuudella näyttää kuitenkin olleen suora vaikutus kilpailun lopputulokseen. Tämän vuoksi yhteisöjen tuomioistuimen olisi mielestäni hyväksyttävä valittajan vaatimukset. Lisään kaikkien niiden pelkojen lieventämiseksi, jotka liittyvät X:n kyseiseen virkaan nimittämistä koskevan päätöksen mahdolliseen kumoamiseen ilman, että häntä olisi kuultu tässä oikeudenkäynnissä, että hänellä oli mahdollisuus väliintuloon kolmantena osapuolena, koska asian ratkaisu koskee hänen oikeuttaan. [20] Hänen on täytynyt olla tietoinen kanteesta, koska siitä on julkaistu yhteenveto *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*; [21] yhteisöjen tuomioistuin ei ole estynyt antamasta asianmukaista tuomiota esillä olevan kaltaisessa asiassa sen vuoksi, että kolmas osapuoli, jonka oikeutta asia koskee, ei ole tehnyt väliintuloa, [22] vaan sen sijaan on luottanut siihen, että nimityksen tehnyt toimielin takaa hänen oikeutensa asianmukaisesti. [23]

30. Edellä toteamani perusteella katson, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, siltä osin kuin siinä on hylätty valittajan väite siitä, että Euroopan parlamentti oli muuttanut sisäisen kilpailua koskevan ilmoituksen A/88 mukaisia nimittämisedellytyksiä virkaan III/A/2743, Madridin tiedotustoimiston jaostopäällikkö, on kumottava ja että päätökset, joilla menestynyt hakija nimitettiin

20 — EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artikla, jota kyseisen perussäännön 46 artiklan nojalla sovelletaan myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.

21 — Asia T-1/90, Pérez-Mínguez Casariego v. komissio, tuomio 20.3.1991 (Kok. 1991, s. II-143, 43 kohta).

22 — Asia 12/69, Wonnerth v. komissio, tuomio 10.12.1969 (Kok. 1969, s. 577, 8 kohta); asia 184/80, Van Zaanen v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 9.7.1981 (Kok. 1981, s. 1951, 13 kohta) ja em. asia Pérez-Mínguez, tuomion 43 kohta; ks. myös julkisasiamies Sir Gordon Slynnin esittämä ratkaisuehdotus asiassa Van Zaanen, s. 1971.

23 — Edellä alaviitteessä 21 mainittu asia Pérez-Mínguez, tuomion 42 kohta.

kyseiseen virkaan ja joilla valittajan hakemus hylättiin, on kumottava.

*Toinen valitusperuste*

31. Tämä valitusperuste koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt valittajan väitteen siitä, että kilpailuilmoitusta oli rikottu, koska valintalautakunta oli menetellyt syrjivästi kielikokeissa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi pääasiallisesti, että tämä väite oli esitetty ensimmäisen kerran asian suullisessa käsittelyssä. Siten tämän väitteen taustan lyhyt tarkastelu on tarpeen. On tärkeää muistaa, että kielikokeiden tuloksella näyttää olleen merkityksellinen, mahdollisesti ratkaiseva osa X:n lopullisessa valinnassa ennen valittajaa. Valittaja näyttää olleen tietoinen alusta alkaen siitä, että kokeiden päättyessä näiden kahden hakijan välillä oli vain yhden pisteen ero, joka johtui kielikokeista, joissa X sai viisi pistettä ja valittaja neljä. Pääjohtaja ehdotti valittajan nimittämistä hänen laajemman suhdetoiminta-alan kokemuksensa vuoksi. Pääsihteeri huomautti kuitenkin, että valinta oli äärimmäisen vaikea, ja suositti valintalautakunnan johtopäätösten noudattamista, minkä seurauksena nimittävä viranomainen teki päätöksen X:n hyväksi.

32. Valituksessaan, samoin kuin alkuperäisessä kanteessa, valittaja katsoi, että koska kilpailun hyväksymisedellytyksissä edellytettiin ainoastaan, että hakijoilla "on täydellinen espanjan kielen taito ja erittäin hyvä Euroopan unionin toisen virallisen kielen taito", valintalautakunta rikkoi näitä edellytyksiä ottamalla huomioon kolmannen ja neljännen kielen taidon. Tämän kysymyksen kannalta keskeisessä lauseessa valittaja totesi, että valintalautakunta oli syyllistynyt syrjivään menettelyyn sellaisten hakijoiden osalta, valittaja mukaan lukien, "jotka oikeutetusti eivät kiinnittäneet erityistä huomiota erityisiin kysymyksiin, jotka valintalautakunta olisi voinut esittää heille kolmannella tai neljännellä kielellä".

33. Näin muotoillun väitteen osalta on todettava, että kuten Euroopan parlamentti totesi vastineessaan ja kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myös katsoi, kilpailuilmoituksen III. B.2. c kohdassa määrättiin "vapaamuotoisesta keskustelusta valintalautakunnan kanssa hakijoiden kielitaidon arvioimiseksi muiden virallisten kielten kuin heidän pääasiallisen kielensä osalta". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi siten, että valintalautakunta ei ollut poikennut kilpailuilmoituksesta arvioidessaan hakijoiden kolmannen ja neljännen kielen taitoa. Tätä toteamusta ei ole kiistetty valituksessa. On tarkasteltava vielä valittajan väitettä syrjinnästä sen vuoksi, että X:ää suosittiin, koska hänelle esitettiin kysymyksiä muilla kielillä, kun taas valittajan osalta ei tehty näin. Ensimmäinen ongelma liittyy syrjintää koskevan väitteen muotoiluun sellaisena kuin se on esitetty yhteenvedonomaisesti edeltävässä kohdassa.

34. Kuten Euroopan parlamentti toteaa, valittajan on nostaessaan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa täytynyt olla tietoinen hänen omaan haastatteluunsa valintalautakunnassa liittyvistä tosiseikoista ja erityisesti siitä, oliko hänelle esitetty kysymyksiä kolmannella ja neljännellä kielellä. Valittaja tiesi myös, kuten hän esitti kanteessaan, että ainoa piste, joka erotti hänet X:stä, johtui kielikokeista. Valittaja tyytyi kuitenkin vain vetoamaan siihen, että tällaisiin kysymyksiin ei tarvitse oikeutetusti kiinnittää erityistä huomiota. Tämä eroaa melkoisesti hänen nyt esittämästään väitteestä, jonka mukaan hänelle itselleen ei esitetty tällaisia kysymyksiä. Katson, että kanteessa esitetty väite ei ole itsenäinen verrattuna hänen tällöin esittämäänsä, vaikkakin epätäsmälliseen väitteeseen siitä, ettei kolmatta ja neljättä kieltä voitu ottaa huomioon. Kielikokeiden keskeisen osan vuoksi olisin puoltanut valittajan kantaa tältä osin, mikäli hän olisi esittänyt kantansa selkeästi. Kuitenkin kanteessa esitetty väite on parhaimmillaankin epäselvä. Siitä käy ilmi enintään, että hänelle esitettiin kysymyksiä kolmannella ja neljännellä kielellä, mutta hän ei mielestään oikeutetusti ollut valmistautunut tähän. Tässä yhteydessä ei ole mitään hyväksyttävää syytä sille, ettei hän ole väittänyt, että hänelle ei ole esitetty kysymyksiä kolmannella ja neljännellä kielellä, mikäli asia oli näin.

35. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytävässä oikeudenkäynnissä kantaja väitti vastauskirjelmässään, että hakijoille ei voitu esittää kysymyksiä kolmannella ja neljännellä kielellä ja että kilpailuilmoituksen III.B.2. c kohta merkitsi ainoastaan sitä, että huomioon otettaisiin Espanjan lisäksi yksi muu kieli. Hän jatkoi kuitenkin väittäen "toissijaisesti", että hän olisi todennäköisesti saanut enemmän pisteitä kielikokeissa, "jos hänelle olisi esitetty kysymyksiä samalla tavalla kuin (X:lle) hänen kolmannen ja neljännen kielen taidostaan — quod non". Valittaja ei täsmentänyt, väittikö hän nyt, ettei hänelle ole esitetty lainkaan kysymyksiä kolmannella tai neljännellä kielellä. Tämäkin hänen väitteensä on epäselvä, eikä tälle epäselvyydelle ole mitään perustetta.

36. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pyysi Euroopan parlamenttia esittämään ennen suullista käsittelyä tiettyjä asiakirjoja. Näihin asiakirjoihin sisältyi valintalautakunnan kertomus sekä kertomuksen liitteessä (nro 5) oleva taulukko, josta kävi ilmi hakijoiden kokeissa saamat pisteet. Valittaja nojautui tähän asiakirjaan suullisessa käsittelyssä (ks. tuomion 62 kohta) tukeakseen väitettään epäyhdenvertaisesta kohtelusta. X sai kolme pistettä italian osaamisesta ja yhden pisteen sekä ranskan että englannin osaamisesta, kun valittaja taas sai kolme pistettä ranskan ja yhden englannin osaamisesta. Hän vetosi siihen, että asianomaisessa ruudussa oli ainoastaan viiva sen osoittamiseksi, ettei hänelle ollut esitetty kysymyksiä muilla kielillä, kuten italiaksi tai portugaliksi, joita hän oli hakemuksessaan maininnut osaavansa.

37. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kantajan väite siitä, että valintalautakunta ei ollut esittänyt hakijoille kysymyksiä kaikkien heidän hakemuksissaan mai-

nitsemiensa kielten osalta, oli esitetty ensimmäistä kertaa suullisessa käsittelyssä, mutta ei jättänyt väitettä tutkimatta tämän vuoksi (70 ja 71 kohta). Pikemminkin se katsoi (72 kohta), että väitteet kielikokeiden sääntöjenvastaisuuksista olivat "perusteettomia, eivätkä riitä osoittamaan, ettei valintalautakunta olisi tutkinut kantajan taitoja kaikissa niissä kielissä, joita hän oli hakemuksessaan maininnut osaavansa".

38. Valittaja väittää nyt, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli väärässä katsoessaan hänen esittäneen tämän väitteensä ensimmäistä kertaa suullisessa käsittelyssä. Hän väittää ensimmäistä kertaa nimenomaisesti, ettei hänelle esitetty kysymyksiä kolmannella tai neljännellä kielellä. Katson, että tämä valitusperuste on hylättävä. Ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella oli tilaisuus kuulla suullisessa käsittelyssä kaikki asianosaisten perustelut ja väitteet siitä tulkinnasta, joka olisi tehtävä liitteessä 5 olevasta taulukosta. Kyse on tosiseikkoja koskevasta arvioinnista, jota ei voida tutkia valituksen yhteydessä. Tehdessään johtopäätöksensä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi ottaa huomioon valittajan väitteiden taustan ja erityisesti sen seikan, että tätä väitettä ei ollut esitetty alkuperäisessä kanteessa. Toiseksi katsoessaan, että asia tuotiin esille ensimmäistä kertaa suullisessa käsittelyssä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti huomioimatta vastauskirjelmään sisältyvän viittauksen syrjivästä kohtelusta suhteessa X:ään verrattuna. Tämä väite oli kuitenkin epäselvä, kuten olen todennut. Kyseinen väite oli joka tapauksessa jätettävä tutkimatta, koska sitä ei ollut esitetty kanteessa. Kolmanneksi valittajan toistuvasti ennen suullista käsittelyä tekemät viittaukset kolmanteen ja neljänteen kieleen merkitsivät sitä, että espanjan olisi katsottava olevan ensimmäinen kieli. Liitteestä 5 käy ilmi, että valittajalle oli tosiasiassa annettu yksi piste englannin osaamisesta, ja oletettavasti hänelle esitettiin siten kysymyksiä kyseisellä kielellä. Hänen kantansa epäjohdonmukaisuus korostaa vaikeuksia, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on ollut tehdä johtopäätöksiä tosiseikkojen perusteella. Yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä ei ole tehdä toteamuksia, jos valituksenalaiseen tuomioon ei sisälly ilmeistä virhettä. Katson, että tässä asiassa virheitä ei ole tehty.

*Kolmas ja neljäs valitusperuste*

39. Valittaja väitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa, että nimittävän viranomaisen tavanomaisena käytäntönä on noudattaa tiedotuksesta vastaavan pääosaston pääjohtajan ehdotusta ja että nimittävän viranomaisen ei olisi pitänyt poiketa tästä ehdotuksesta esittämättä erityisiä syitä tällaiselle menettelylle. Vaikka Euroopan parlamentti ei ole kiistänyt tällaisen käytännön olemassaoloa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei henkilöstösäännöissä tai missään muussa säädöksessä edellytetä, että nimittävä viranomainen pyytää, saati sitten noudattaa, toimivaltaisen pääjohtajan ehdotusta (tuomion 76 kohta). Henkilöstösääntöjen 30 artiklan mukaan nimittävällä viranomaisella on oikeus valita niiden henkilöiden joukosta, jotka ovat valintalautakunnan laatimassa soveltuvien hakijoiden luettelossa. Kun nimittävä viranomainen voi päättää poiketa valintalautakunnan vahvistamasta etusijajärjestyksestä, se voi sitä suuremmalla syyllä toimia näin täysin neuvoa-antavan suosituksen

osalta, jota ei edellytetä henkilöstösäännöissä ja joka on annettu sen jälkeen kun valintalautakunta on laatinut soveltuvien hakijoiden luettelon (77 kohta).

40. Valittaja esittää kolmantena valitusperusteenaan, että toimivaltaisen pääjohtajan ehdotuksen noudattamista koskeva käytäntö on luonteeltaan "sisäinen ohje, jolla hallinto asettaa itse itselleen ohjeellisia menettelysääntöjä, joista se ei voi poiketa selvittämättä syitä, joiden vuoksi se on näin tehnyt". [24]

41. Neljäs valitusperuste liittyy valittajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämään yleisempään väitteeseen, joka koskee kaikkien virkamiehille vastaisten päätösten perusteluvelvollisuutta henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan mukaisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että nimittävällä viranomaisella on perusteluvelvollisuus hylätessään valituksen, jonka hakija on tehnyt päätöksestä olla nimittämättä häntä tiettyyn virkaan. [25] Perustelujen riittävyyttä on arvioitava sellaisten konkreettisten seikkojen perusteella kuten päätöksen sisältö, niiden perusteluiden luonne, joihin on vedottu, ja päätöksen kohteena olevan henkilön intressi saada selitys. [26] Valittajan tekemään valitukseen, joka koski valitun hakijan nimittämistä riidanalaiseen virkaan valittajan sijasta, vastatessa esitetyt perustelut liittyvät siihen, että nimittävä viranomainen halusi noudattaa valintalautakunnan laatiman soveltuvien hakijoiden luettelon etusijajärjestystä (85 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että tämä perustelu on riittävä. Perustelu sisältyi jo implisiittisesti toteamukseen, joka kävi ilmi valittajalle lähetetystä kilpailun lopputulosta koskevasta kirjeestä, jonka mukaan valintalautakunnan luettelossa ensimmäiseksi sijoittama hakija nimitettäisiin (86 kohta). Se seikka, että valittajalle ei ilmoitettu ennen oikeudenkäyntimenettelyn aloittamista siitä, että valintalautakunnan näille kahdelle hakijalle antamien pisteiden välinen ero liittyi kielikokeeseen, ei ole asian kannalta merkityksellinen, koska nimittävän viranomaisen päätös perustui ainoastaan heidän kokonaispistemääräänsä (87 kohta). Pääjohtajan ehdotuksen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että nimittävä viranomainen ei ollut velvollinen kuulemaan pääjohtajaa, että valintalautakunta oli jo asettanut hakijat etusijajärjestykseen ja ettei voinut olla olemassa mitään perustelujen esittämistä koskevaa lisävelvoitetta silloin, kun nimittävä viranomainen päätti noudattaa valintalautakunnan vahvistamaa etusijajärjestystä (88 kohta).

42. Valittaja esittää neljännessä valitusperusteessaan lisäksi, että hänelle olisi pitänyt ilmoittaa syyt, joiden vuoksi valintalautakunta päätti asettaa hänet soveltuvien hakijoiden luettelossa ainoastaan toiselle sijalle ja valitun hakijan ensimmäiselle sijalle. Erityisesti hänelle olisi pitänyt ilmoittaa kielikokeiden ratkaisevasta merkityksestä, jotta hän olisi kyennyt

24 — Asia T-22/92, Weißenfels v. Euroopan parlamentti, tuomio 26.10.1993 (Kok. 1993, s. II-1095, 40 kohta). Valittaja on vedonnut myös asiaan T-60/94, Pierrat v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 26.1.1995 (Kok. H. 1995, s. II-77, 33 kohta; jäljempänä tuomio Pierrat). Seikat, joihin valittaja on vedonnut, käyvät kuitenkin ilmi 35 kohdasta.

25 — Valituksenalaisen tuomion 83 kohta; edellä alaviitteessä 24 mainittu asia Pierrat, tuomion 30 kohta.

26 — Valituksenalaisen tuomion 82 kohta; asia T-280/94, Lopes v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 29.2.1996 (Kok. H. 1996, s. II-239, 148 kohta).

havaitsemaan väitetysti syrjivän kohtelun kolmannen ja neljännen kielensä osalta. [27] Hän toistaa myös väitteensä, joka koskee pääjohtajan ehdotuksesta poikkeamisen perustelemista.

43. Euroopan parlamentti vastaa näihin molempiin valitusperusteisiin väittämällä, että nimittävän viranomaisen päätöksen perustelut olivat riittävät, mukaan luettuna pääjohtajan ehdotuksesta poikkeamiselle esitetyt perustelut.

44. Asiassa Pierrat vastaan yhteisöjen tuomioistuin annettu tuomio liittyi neuvoa-antavaan komiteaan, josta ei ollut säädetty henkilöstösäännöissä mutta joka oli nimenomaisesti perustettu avustamaan nimittävää viranomaista palvelukseenotossa muun vastaavan sääntöihin perustuvan elimen puuttuessa. [28] Tällaisten komiteoiden asemaa ei voida mielestäni verrata sellaisen virkaiältään vanhemman virkamiehen kuten asianomaisen pääjohtajan asemaan, jota nimittävä viranomainen tavan mukaan kuuli mutta joka antoi lausuntonsa sellaisen kilpailun yhteydessä, jonka osalta oli perustettu valintalautakunta suoraan henkilöstösääntöjen perusteella. Kun nimittävä viranomainen päättää noudattaa mieluummin valintalautakunnan vahvistamaa etusijajärjestystä, tavanomaisten perustelujen ohella ei ole tarvetta esittää lisäperusteluja sille, miksi nimittävä viranomainen ei ole noudattanut ehdotuksia, joita on pyydetty muutoin kuin henkilöstösääntöjen vaatimusten vuoksi.

27 — Ks. edellä käsitelty toinen valitusperuste.

28 — Ks. myös yhdistetyt asiat 44/85, 77/85, 294/85 ja 295/85, Hochbaum ja Rawes v. komissio, tuomio 9.7.1987 (Kok. 1987, s. 3259) ja asia T-25/90, Schönherr v. talous- ja sosiaalikomitea, tuomio 30.1.1992 (Kok. 1992, s. II-63).

45. Yleisemmin katson, että tahto noudattaa kilpailun valintalautakunnan etusijajärjestystä on pätevä ja riittävä peruste sille, että nimittävä viranomainen nimittää yhden hakijan toisen sijasta. Nimittävän viranomaisen tehtävänä ei ole selvittää, kuinka ja miksi valintalautakunta on päätynyt tiettyyn etusijajärjestykseen, valintalautakunnan itsenäisyyden huomioon ottaen. Mitä tulee valintalautakunnan väitettyyn laiminlyöntiin noudattaa kilpailuilmoitusta kielikokeiden osalta, valittaja saattoi itse tarkistaa, kuten olen edellä jo todennut, minkä kielien osalta hänelle esitettiin kysymyksiä, ja oliko tämä kilpailuilmoituksen mukaista. Siten katson, että nämä molemmat valitusperusteet on hylättävä.

*Viides valitusperuste*

46. Valittaja väitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että päätös valitun hakijan nimittämisestä merkitsi hyvän hallinnon periaatteen ja yksikön edun periaatteen loukkaamista sekä ilmeistä arviointivirhettä. Valittaja katsoi erityisesti, että valintalautakunta ei voinut pätevällä tavalla hyväksyä kilpailuun ja asettaa ensimmäiselle sijalle hakijaa, jolla ei ollut kysymyksessä olevan viran hoidon edellyttämää pätevyyttä ja kokemusta, että kielikokeen ei olisi pitänyt olla ratkaiseva ottaen huomioon sen, että siitä sai enimmillään viisi pistettä 105 pisteen mahdollisesta kokonaismäärästä, ja että italian kielen taito ei ollut välttämätön kysymyksessä olevan viran hoidon kannalta. Nimittävän viranomaisen

olisi tullut noudattaa sitä vastoin tiedotuksesta vastaavan pääosaston pääjohtajan ehdotusta.

47. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi väitteen, joka koski hyvän hallinnon periaatetta, koska ei ollut esitetty, että valintalautakunta ei olisi ollut pätevä arvioimaan riidanalaisen viran hakijoita. [29] Yksikön edun osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että ottaen huomioon sen harkintavallan laajuus, joka nimittävällä viranomaisella on yksikön edun arvioinnissa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tutkittava ainoastaan, onko nimittävä viranomainen toiminut tämän harkintavaltansa rajoissa eikä käyttänyt harkintavaltaansa ilmeisen väärin. [30] Lisäksi valintalautakunnan työ oli vertailevaa, perustui hakijoiden suorituksiin kilpailun valintakokeissa ja voitiin saattaa yhteisöjen tuomioistuinten käsiteltäväksi ainoastaan siinä tapauksessa, että valintalautakunta on ilmeisellä tavalla rikkonut työskentelyä koskevia sääntöjään (101 kohta). Tutkittuaan valitun hakijan kilpailuhakemuksen ja hänen ansioluettelonsa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asian tosiseikkojen osalta, ettei valittu hakija ollut selvästi epäpätevä hoitamaan kysymyksessä olevaa virkaa. Se seikka, että valintalautakunta oli antanut hänelle samat pisteet kuin valittajalle kaikissa kokeissa kielikokeita lukuun ottamatta, merkitsi sitä, että hän oli osoittanut olevansa kykenevä hoitamaan virkaan liittyviä tehtäviä (103 kohta).

48. Valittaja esittää muutoksenhaussa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon toimivaltaisen pääjohtajan nimittävälle viranomaiselle tekemää ehdotusta, jossa korostettiin erityisesti valittajan kokemusta ja toteen näytettyä pätevyyttä ja jossa suositettiin hänen nimittämistään kyseiseen virkaan. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, sen tehtäviin ei kuulu korvata nimittävän viranomaisen hakijoista tekemää arvioita omalla arviollaan (99 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, ettei mistään käynyt ilmi, että valittu hakija olisi ollut ilmeisen epäpätevä riidanalaiseen virkaan. Tähän seikkaan ei vaikuta pääjohtajan arvostava käsitys valittajasta. Pääjohtaja ei ollut mukana valintalautakunnan järjestämissä kokeissa, jotka olivat olennainen osa hakijoiden arviointimenettelyä kilpailuilmoituksen mukaisesti. Siten ei voida katsoa, että nimittävä viranomainen ei ole noudattanut yksikön edun periaatetta tai on tehnyt ilmeisen arviointivirheen noudattaessaan valintalautakunnan laatiman soveltuvien hakijoiden luettelon etusijajärjestystä. Ehdotan siten, että tämä valitusperuste hylätään.

*Kuudes valitusperuste*

49. Valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään valittajan näytön valintalautakunnan kokoonpanon väitetystä puolueellisuudesta. Valittaja väitti valituskirjelmäs-

29 — Valituksenalaisen tuomion 98 kohta; ks. myös yhdistetyt asiat T-32/89 ja T-39/89, Marcopoulos v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 22.6.1990 (Kok. 1990, s. II-281, 37 ja 40 kohta).

30 — Valituksenalaisen tuomion 99 kohta; ks. myös asia T-589/93, Ryan-Sheridan v. FEACVT, tuomio 15.2.1996 (Kok. H. 1996, s. II-77, 132 kohta).

sään, että eräs valintalautakunnan jäsen, hänen välitön esimiehensä, oli tehnyt perusteettoman väitteen nepotismista häntä vastaan kirjoittamalla tiedotuksesta vastaavan pääosaston pääjohtajalle, että valittaja oli ehdottanut yhteisön varojen käyttämistä sellaisen yhdistyksen hyväksi, jossa hänen veljensä toimi puheenjohtajana. Pääjohtaja oli näyttänyt kyseisen kirjeen valittajalle ja vaatinut tältä selitystä. Valittajan mukaan kyseinen häntä vastaan syytöksiä esittänyt henkilö olisi tämän vuoksi tullut esteelliseksi osallistumaan valintalautakunnan työskentelyyn.

50. Euroopan parlamentti kielsi olevansa tietoinen kirjeestä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei kantaja ollut esittänyt riittäviä todisteita sen olemassaolosta (109 kohta), ja hylkäsi väitteen.

51. Olen samaa mieltä valittajan kanssa siitä, että hänen väitteitään kirjeen olemassaolosta ei voida syrjäyttää siksi, ettei hän ole kyennyt esittämään asiakirjaa, joka olisi joka tapauksessa vastapuolen hallussa. Ehdotan kuitenkin, että tämä valitusperuste hylätään perusteettomana, koska väitettä puolueellisuudesta ei ole näytetty millään tavalla toteen. Valittajaa on ilmeisestikin pyydetty selvittämään varojen käyttämistä sellaisen yhdistyksen hyväksi koskevaa ehdotusta, jossa on mukana henkilö, jolla on sama sukunimi kuin valittajalla itsellään. Nimien vastaavuus oli ilmeisesti pelkkä sattuma. Valittaja ei väitä, että hän olisi ollut kykenemätön antamaan tämän selityksen tai että se olisi hylätty, eikä mainitse, oliko häntä vastaan esitetty muita syytöksiä tai oliko häntä vastaan syytöksiä esittänyt henkilö toiminut puolueellisesti tai ennakkoluuloisesti. Koska päinvastaisia väitteitä ei ole esitetty, looginen johtopäätös on se, että valittajan selitys ymmärrettävästä väärinkäsityksestä hyväksyttiin. Hylkäisin tämän valitusperusteen perusteettomana, koska sitä ei ole näytetty toteen.

## Oikeudenkäyntikulut

52. Katson, että yksi valittajan valitusperusteista on hyväksyttävä. Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin voi ratkaista kyseisen valitusperusteen lopullisesti ja hyväksyä valittajan vaatimukset palauttamatta asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen. [31] Yhteisöjen tuomioistuimen on siten päätettävä oikeudenkäyntikuluista. [32] Esillä olevassa asiassa kohtuus ei edellytä, että oikeudenkäyntikulut jaettaisiin asianosaisten kesken. [33] Siten Euroopan parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. [34]

31 — EY:n tuomioistuimen perussäännön 54 artikla.

32 — Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäinen kohta.

33 — Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan toisen kohdan toinen alakohta.

34 — Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohta.

## Ratkaisuehdotus

53. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion siltä osin, kuin se liittyy ensimmäiseen valitusperusteeseen;

2) kumoaa Euroopan parlamentin Madridin tiedotustoimiston jaostopäällikön nimittämisestä 21.2.1995 tehdyn päätöksen ja vastaavan päätöksen olla nimittämättä valittajaa kyseiseen virkaan;

3) velvoittaa Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan luettuna valittajan oikeudenkäyntikulut.